

Räägime veidi ka “Klassikatähtede” kavadest. Olete vist sellega kursis, kui olite žüriis. Miks mängiti seal poolikuid teoseid, ilma lõpu- või vaheosata? Nähtavasti teleformaad nõudis lühemat kava, aga ikkagi ei tohiks muusikat ära nudida. Valitagu siis parem lühem lugu. Või kuidas te suhtute tšellistide repertuaaris igasugustesse seadetesse lauludest või klaveripaladest?

Paistab, et palade valikus polnud kõik oma õpetajaga konsulteerinud. Ei saa ainult oma tarkusest otsustada, peab nõu küsima. Ka tundub, et aeglastel lugudel ei lähe hästi, või ka nüüdis-teostel. Aga seadetes suhtun väga hästi. Tšellorepertuaar on väga piiratud ja oleme enamasti juba kõik ära mänginud. Meil hakkab igav! Seaded tulevad siin appi.

“Klassikatähtede” saates tundub kõige raskem olevat esinejal pärast intervjuu andmist või küsimustele vastamist kohe mängimisele asuda, ruttu oma esitusele ümber orienteeruda. Ja riietus?

Oh, tualetid vaimustavad tüdrukuid väga. Nii ilusad kleidid! Nii uhke!

Tuleme nüüd tagurpidi ajas päris alguse juurde. Teie lapsepõlv, vanemad, kuidas te sattusite tšello peale? Algharidus ja muu sellega seonduv vajaks lahtirääkimist.

Lasteaias olin laululaps. Kooli läksin 1966. aastal. See oli 21. kool Raua tänaval. Vilja Toomi lauluklassi saamiseks laulsin “Karumõmmi” laulu. Võeti vastu. Tasu eest võis saada instrumendiõpetust. Vanemad soosisid seda. Minu käest küsiti: “Kas viiul või tšello?” Mina: “Tšello!” Ei tea isegi, miks ma nii vastasin, aga nii siis läks. Mulle sattus liiga suur vineerist tšehhi pill. Sellega õppisin neli aastat Peeter Paemurru juures. Klaverit õpetas Mare Schütz. Suguselts on mul väga muusikalembene, aga vanemad ei olnud muusikud. Ema oli hambaarst, isa mööblitöölis. Ta töötas klaverivabrikus, kus tema ülesanded olid voolujoonelised tiibklaveri kaaned. Helisev mööbel! Isa kuulas palju muusikat, aga peamiselt koorilaule ja puhkpillimuusikat. Mina sain need kõik selgeks, laulsin neid kaasa ja dirigeerisin. Ostsin kohvergrammofoni Molodjožnõi. Isa ostis siis mulle plaate. Kui mul soovitati muusikakeskkooli astuda, siis sattusin seal V klassi Laine Leichter juurde. Tookord polnud mingeid eksameid, oli lihtsalt ettemängimine. Nüüd sain ka omale sobiva suurusega tšello. Leichter juures kodus käisime palju koos plaate kuulamas. Seal olid siis tookord veel Teet Järvi, Lembi Mets, Reet Mets ja Peeter Klaas. Laine Leichter oli väga hoolitsev. Me rääkisime palju. Tunnid olid pikad, kõige pikem tund oli mul kolm ja pool tundi. Laine suur vaimustus oli nakkav. Mulle pakkus huvi tema elamine ja eluviis, kogu selle õpetamise ja musitseerimise oluliseks pidamine. Meeldis ka meiega vahel rääkima tulnud Karl Leichteriga sigarisuitsu lõhn, mis korteris hõljus. Kõik esemed selles korteris lõhnasid sigarisuitsu järele ja see oli nii eriline! Karl Leichter on jäänud meelde kui SUUR INIMENE oma jutu ja olemusega. (Teine SUUR INIMENE minu elus oli Igor Bezrodny, kellega Moskva õpingute ajal sai tema köögis tarka juttu aetud!) Suur harjutaja ma ei olnud. Pea on mul hea, aga käed nii head ei ole. Õppimises mul raskusi ei tekkinud. TMKK lõpetasin 1977. aastal. Edasi tulid juba teised õpetajad: Peeter Paemurru ja Ivo Juul Tallinna konservatooriumis, mille lõpetasin 1982. aastal.

Oluline õpetaja Laine Leichter.
FOTOD ERAKOGUST

Teil on kaks poega. Kuidas te neid õpetasite ja kas nendest on saanud muusikud?

Ma ei võtnud eesmärgiks neist muusikuid teha. Tahtsin vaid neile seda võimalust pakkuda. Minu kahest pojast üks lõpetas muusikakeskkooli viiuli erialal, aga sealt edasi läks ta hoopis Otsa kooli pop-jazz osakonda ja EMTA-sse ning laulab praegu ansamblis Traffic. Teine poeg õppis tšellot, aga praegu tegeleb kohviga. Tema silm särab ja ta väga huvitub oma tegevusest. See on väga tore, eriti kui teame, et pool inimkonnast ei armasta oma tööd teha. Tema tahab. See on gurmeekohvindus – ubade sordid, temperatuurid, vee kvaliteet, valmistusviisid, valamisviisid. Muidugi on see kõik peen oskus ja kunst.

Olete siis nüüd kohviga ära hellitatud ja suur kohvijooja, mitte kusagilt putkast papptopsist?

Kohvijooja olen küll, kuid ainult hommikul. Ma olen rohkem veinihuviline, mind huvitavad veinimaakonnad, veinisordid.

Oleme nüüd oma jutuga jõudnud hoopis uutele radadele. Et seda jätkata, peaksime kohtuma kunagi teine kord ja teises kohas.